

SZABÓ BÉLA

A III. megyei képzőművészeti kiállításról

Az elmúlt év őszén. november 6 és 13 között rendezték megyénkben immár harmadszor a megye képzőművészeinek kiállítását Salgótarjánban.

A kiállítás egy év komoly munkájáról tanuskodott. A beérkezett művek száma több mint száz, ebből válogatta ki a zsűri a legérdemesebbeket. Az idei anyag számára és minőségre nézve is felette áll a tavalyinak.

Kár, hogy a fejlődés kevésbé látszik meg a témaválasztásban. Kevesen merék ábrázolni a márt, s ha meg is próbálták. többnyire nem sikerült úgy megoldani, mint az egyéb témákat.

A beérkezett művek nagyobbik része tájkép. Kétségtelen, hogy a táj a festői élmények gazdag lehetőségét nyújtja, mégis a visszatérő motívumok láttán bizonyos öncélúságot érezhetett a kiállítás látogató közönsége.

Művészeinknek nagyobb figyelemmel kell kísérniök és megörökíteniök megyénk dolgozóinak életét. Nógrád megye nemcsak festői tájakban bővelkedik, de számos lehetőséget ad az emberi tevékenység megörökítésére is.

Nagy számban érkeztek be grafikai művek. Ez a műfaj kiválóan alkalmas pillanatnyi élmények, benyomások rögzítésére és kevesebb technikai felkészültséget kíván.

A kiállítás anyagából kitűntek Farkas András, Iványi Ödön, Nagy Ferenc, Bóna Kovács Károly, Pataki József grafikai, festményei és id. Szabó István szobrai.

Farkas András sokoldalú, jó technikával dolgozó művész. »Koravasz« című képe finom hangulatával kiemelkedett a tájképek közül. Olajképei technikai felkészültségét mutatják. Akvarelljei, rajzai többnyire mai témát dolgoznak fel (pl. Gyűlés után c. képe).

Farkas András: Olvasó öregasszony

Czinke Ferenc munkásságát néhány friss színekkel festett gvas, két olajkép és egy akvarell képviseli. Sokatigérő munkásság

termékei ezek. »Ronyvaparti halászk« c. képe szépen felépített kompozíciójával, friss színhatásaival lepte meg a nézőt.

Czinke Ferenc: Ronyvaparti halászk

Ezen a kiállításon mutatkozott be Iványi Ödön. Nyugodtan mondhatjuk hogy szép sikerrel. Olajképei a legjobbak közé tartoztak. Az »Iskolaudvar« c. képe a kompozíció kiforratlan volta ellenére is megkapó. A kép világos-sötét tónusellentétre épül. »Gordonkás« c. portréján még érezni mesterének, Rudnay Gyulának hatását. Tájképeiben azonban már túllép ezen.

Hamza Tibor képeit is most láthatjuk először a közönség. Az ő kedvenc kifejezési eszköze a tempera, de a kiállításon, mint jó akvarell festőt ismerhettük meg. »Kilátás a várból« és »A város széle« c. munkái a táj finom hangulatával, a színek szerénységével vonzották magukhoz a nézőt.

Pataki József rézkarcai közül a »Pala-döntő« c. tájképe és a »Cigányfiú« c. arcképe emelkedik ki finom rajzával jó fény-árnyék elosztásával.

Bóna Kovács Károly egyike azoknak, akik témájukat a mából merítik. Műveiben, melyek az Acélárugár műhelyeinek egy-egy jelenetét ábrázolják, igényesen nyúl a témához. Kár, hogy sokszor megoldatlanul hagy részleteket. »Kovácsműhely« c. képe egyike a legsikerültebb munkáinak.

Nagy Ferenc két művén (Parasztfej, Tárjáni városrészlet) még érezni, hogy alkotójuk hosszú évek után most nyúlt ecsethez. Rendkívül igényesen dolgozó művész.

A szobrászati alkotások közül (sajnos kevés volt) id. Szabó István munkái emelkednek ki. Főleg a bányászok életéből veszi témáit. »Birkózó fiúk« c. műve meglepő kedves, vidám hangulatával mozgalmasságával. A »Bányász« és »Bányászköszöntés« c. szobrai a bányász élet egy-egy epizódját jelenítik meg. Széles gesztusú, erős mozgású alakjai inkább bronzba kívánkoznak.

A kiállítás minden munkája hozzájárul a dolgozók képzőművészeti neveléséhez. Ezt igazolják az eredmények. Szép számmal jött a közönség, ami kedvet ad művészeinknek is.

Művészeink további fejlődésében bizonyára sokat jelent majd az önálló megyei képzőművészeti csoport megalakulása. Így lehetővé válik, hogy művészeink gyakrabban találkozzanak egymással megvitassák saját problémáikat és az általános művészeti problémákat. Szervezettenbbé gyorsabbá válik a képzőművészeti nevelés, megnő a közönség érdeklődése. Reméljük, hogy ennek jeleivel a következő megyei kiállításon már találkozunk.